

РЕШЕНИЕ

№ 5175

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Виктория М. Станиславова

при участието на секретаря ВАЛЕНТИНА ВЛ. МИЛОВАНОВА
като разгледа докладваното от Виктория М. Станиславова Гражданско дело
№ 20231110155576 по описа за 2023 година

Производството е по реда на ГПК, част II "Общ исков процес", дял I "Производство пред първата инстанция".

Образувано е по **искова молба вх. № 280717/10.10.2023 г.** на ЕАД, ЕИК, срещу Д. Т. Г., ЕГН, конституирана по реда на чл. 227 ГПК на мястото на първоначалния длъжник в заповедното производство, ЕГН, починал на, с която са предявени обективно кумулативно съединени положителни установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150, ал. 1 ЗЕ, и чл. 422 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване съществуването на вземания на ищеца спрямо ответника за: 1./ сумата **75,06 лева** – главница, представляваща незаплатена цена на доставена топлинна енергия за битови нужди през периода 01.05.2015 г. – 31.03.2016 г. за топлоснабден имот, находящ се в гр.едно със законната лихва, считано от датата на депозирание на заявление по чл. 410 ГПК – 12.09.2019 г. до окончателното плащане, 2./ сумата **22,70 лева** – мораторна лихва върху главницата за периода 14.09.2016 г. – 04.09.2019 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 19.09.2019 г по ч. д. № 52507/2019 г. на СРС, 29 състав.

В исковата молба се навеждат твърдения, че ответникът е наследник на длъжника в заповедното производство –, който като собственик на процесния имот е имал качеството на потребител на топлинна енергия /ТЕ/ за битови нужди по смисъла на чл. 153, ал. 1 ЗЕ за процесния период, поради което е бил обвързан от договор за продажба при Общи условия, приети от топлопреносното дружество. Твърди се, че през исковия период за процесния имот е била доставяна ТЕ, цената за която е била платима месечно, като падежите за плащане са били определени в съответните приложими през този период Общи условия. Поддържа се, че съгласно разпоредбата на чл. 155, ал. 1, т. 2 ЗЕ стойността на потреблението е била начислявана по прогнозни месечни вноски, като в края на всеки отоплителен сезон са изготвяни изравнителни сметки на база реален отчет на уредите за дялово разпределение от фирмата, извършваща дялово разпределение на доставяната топлоенергия в сградата етажна собственост по местонахождение на имота. Посочва се, че наследодателят на ответника не е изпълнил задълженията си за заплащане цената на потребената ТЕ през исковия период, като поради забавата за плащане се дължи заплащане и на мораторна лихва върху главницата след изтичане на установения в Общите условия падеж.

В срока по чл. 131 ГПК не е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответника Д. Т. Г..

С молба вх. № 90392/19.03.2024 г. ответницата Д. Т. Г. е изложила твърдения за извънсъдебно погасяване на процесните вземания за главница, законна лихва, мораторна лихва и съдебни разноски, ведно с доказателства за извършеното плащане.

В проведеното на 20.03.2024 г. открито съдебно заседание ищцовото дружество, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт, е признало, че на 19.03.2024 г. е било извършено плащане от ответницата в полза на ЕАД на сума в размер на 233,16 лева, с което са погасени в цялост задълженията на същата по настоящото дело. С оглед обстоятелството, че плащането е било извършено в хода на процеса, се моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

С оглед изявленията на страните и процесуалното поведение на ответника, в проведеното на 20.03.2024 г. открито съдебно заседание, на основание чл. 153 ГПК, вр. чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК, СРС е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване всички факти, включени във фактическия състав на съдебно предявените вземания.

Съдът, като прецени твърденията на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, формира следните изводи от фактическа и правна страна:

Първоинстанционният съд е сезиран с предявени при условията на обективно кумулативно съединяване положителни установителни искиве с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150, ал. 1 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Основателността на предявените искиве за цена на потребена ТЕ и услуга за дялово разпределение изисква кумулативното установяване от страна на ищеца на следните материални предпоставки: съществуването на облигационно правоотношение с предмет продажба /доставка/ на топлинна енергия между топлофикационното дружество, в качеството му на продавач, и потребителя, в качеството му на купувач; продавачът реално да е изпълнил задължението си да достави твърдяното количество топлоенергия до имота в претендираната стойност и за купувача да е възникнало насрещно задължение за заплащане на уговорената цена, както и, че през исковия период в сградата, в която се намира процесният топлоснабден имот, е извършвана услуга за дялово разпределение от лице, с което е сключен договор, при което е възникнало насрещно задължение за заплащане на нейната цена.

Основателността на исковите за лихва за забава предполага установяване от ищеца наличието на следните материални предпоставки: главен дълг; изпадане на ответника в забава и размера на обезщетението за забава.

Както се посочи, в проведеното на 20.03.2024 г. открито съдебно заседание, на основание чл. 153 ГПК, вр. чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК, всички релевантни обстоятелства от фактическите състави на предявените искиве са отделени като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване. Така, в хода на процеса между страните не се спори, че през исковия период от 01.05.2015 г. до 30.03.2016 г. ищецът и наследодателя на ответницата -, са били обвързани от договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за процесния топлоснабден имот – а..... за който при ищцовото дружество е открита партида с абонатен № 189875. Не се спори, че в рамките на посочения период ищецът е доставил топлинна енергия за имота в количество на стойност съответна на начислената цена на потреблението в размер от 75,06 лева. Страните не спорят също, че наследодателят на ответницата не е погасил задълженията си за заплащане на дължимите суми в срока, предвиден в приложимите към договорното правоотношение Общи условия на топлопреносното предприятие, поради което в полза на продавача е възникнало и вземане за мораторна лихва в предявения размер и за сочения от него период на забава.

От страна на ответника е заявено оспорване на вземанията единствено с правопогасяващо възражение за плащане на дължимите суми. Видно от представения като писмено доказателство фискален бон от 19.03.2024 г. /л/ 62/, на каса на ищцовото дружество е била платена сумата в общ размер на 233,16 лева, като е посочено, че плащането е извършено в погашение на задължения за главница в размер от 75,06 лева, мораторна лихва в размер от 22,70 лева, законна лихва в размер от 35,40 лева, съдебни разноски в размер от 50,00 лева и юрисконсултско възнаграждение в размер от 50,00 лева. Платената сума покрива изцяло търсените от ищеца суми по главния и акцесорния иск, като ищецът не оспорва така извършеното плащане и факта, че с него се явяват погасени в пълния им размер начислените за исковия период задължения по партидата на процесния имот, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба до датата на плащането и дължимата за разглеждане на исковите държавна такса. Следователно наведеното възражение за погашение на съдебно предявените вземания е основателно,

поради което исковите претенции подлежат на отхвърляне поради извършеното плащане на дължимите суми в хода на висящия процес.

По разноските:

Доколкото плащането от ответника е извършено след съдебното предявяване на вземанията, той следва да понесе отговорността за направените от ищеца разноси за процесуално представителство от юрисконсулт в исковото производство в общ размер от 50,00 лева, определено от съда съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25 Наредба за заплащане на правната помощ, при съобразяване липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Мотивиран от горното, Софийски районен съд, I Гражданско отделение, 29 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление:, срещу Д. Т. Г., ЕГН, конституирана по реда на чл. 227 ГПК на мястото на първоначалния длъжник в заповедното производство, ЕГН, починал на, обективно кумулативно съединени положителни установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150, ал. 1 ЗЕ, и чл. 422 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване съществуването на вземания на ищеца спрямо ответника за сумата от **75,06 лева** – главница, представляваща незаплатена цена на доставена топлинна енергия за битови нужди през периода 01.05.2015 г. – 31.03.2016 г. за топлоснабден имот, находящ се в гр.едно със законната лихва, считано от датата на депозиране на заявление по чл. 410 ГПК – 12.09.2019 г. до окончателното плащане, и за сумата от **22,70 лева** – мораторна лихва върху главницата за периода 14.09.2016 г. – 04.09.2019 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 19.09.2019 г по ч. гр. д. № 52507/2019 г. на СРС, 29 състав, **като погасени чрез плащане в хода на процеса.**

ОСЪЖДА Д. Т. Г., ЕГН, да заплати на ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление:, на основание чл. 78, ал. 1, вр. ал. 8 ГПК, сумата в размер на **50,00 лева** – разноси за юрисконсултско възнаграждение в исковото производство.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца „Топлофикация София” ЕАД – „.....“ ЕООД.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____